204/62 *DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE* 21.2.62

FORORDNING Nr. 17

Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 87,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament, og

ud fra følgende betragtninger:

For at gennemføre en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for Fællesmarkedet ikke fordrejes, bør der drages omsorg for en afbalanceret og ensartet anvendelse i medlemsstaterne af bestemmelserne i artiklerne 85 og 86;

de nærmere bestemmelser for anvendelsen af artikel 85, stk. (3) må fastlægges under hensyntagen til nødvendigheden af på den ene side at sikre et effektivt tilsyn og på den anden side at forenkle den administrative kontrol mest muligt;

det skønnes derfor nødvendigt i princippet at pålægge de virksomheder, som ønsker at påberåbe sig bestemmelserne i artikel 85, stk. 3, pligt til at anmelde deres aftaler, vedtagelser og samordnede praksis til Kommissionen;

der må imidlertid tages hensyn til, dels at disse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis sandsynligvis er meget talrige og derfor ikke samtidig kan gøres til genstand for undersøgelse, dels at nogle af dem frembyder særlige træk, som kan gøre dem mindre farlige for fællesmarkedets udvikling;

der bør som følge heraf for visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis foreløbig gennemføres en smidigere ordning, dog uden at foregribe spørgsmålet om deres gyldighed efter bestemmelserne i artikel 85;

virksomhederne kan på den anden side have interesse i at få at vide, om aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis, som de deltager i eller agter at deltage i, kan give Kommissionen anledning til indskriden i henhold til artikel 85, stk. 1, eller artikel 86;

for inden for fællesmarkedet at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 er det nødvendigt at fastlægge de regler, hvorefter Kommissionen i nær og vedvarende kontakt med medlemsstaternes kompetente myndigheder kan træffe de foranstaltninger, der er påkrævede for anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 85 og 86;

med henblik herpå må Kommissionen opnå støtte hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og desuden i hele fællesmarkedsområdet have beføjelse til at kræve de oplysninger og foretage sådanne kontrolundersøgelser, som er nødvendige for at finde frem til aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, som er forbudt efter artikel 85, stk. 1, samt til et efter artikel 86 forbudt misbrug af en dominerende stilling;

for at kunne løse sin opgave, at overvåge gennemførelsen af traktatens bestemmelser, må Kommissionen have hjemmel til at rette henstillinger og beslutninger til virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder med det formål at bringe overtrædelser af artiklerne 85 og 86 til ophør;

overholdelsen af bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 samt opfyldelsen af de forpligtelser, som i henhold til denne forordning pålægges virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, må kunne sikres ved hjælp af bøder og tvangsbøder;

det er formålstjenligt at fastslå de deltagende virksomheders ret til at fremsætte udtalelser over for Kommissionen, at give tredjemand, hvis interesser kan blive berørt af en beslutning, lejlighed til på forhånd at fremsætte sine bemærkninger samt at sikre en omfattende offentliggørelse af de trufne beslutninger;

alle beslutninger, som Kommissionen træffer i henhold til denne forordning, er under de i traktaten angivne vilkår underkastet Domstolens kontrol, og herudover bør der i medfør af artikel 172 tillægges Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende beslutninger, hvorved Kommissionen pålægger bøder eller tvangsbøder;

denne forordning kan træde i kraft uden at berøre yderligere bestemmelser, som måtte blive fastsat senere i medfør af artikel 87,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Principbestemmelse

Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af den i traktatens artikel 85, stk. (1), omhandlede art og misbrug af en dominerende stilling på markedet som omhandlet i traktatens artikel 86 er forbudt, uden at der hertil kræves nogen forudgående afgørelse, med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 6, 7 og 23 i denne forordning.

Artikel 2

Negativattester

Kommissionen kan efter begæring fra de deltagende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder fastslå, at der ikke efter de forhold, Kommissionen har kendskab til, findes anledning til i medfør af traktatens artikel 85, stk. (1), eller artikel 86 at skride ind mod en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis.

Artikel 3

Standsning af overtrædelser

1. Konstaterer Kommissionen efter begæring eller på eget initiativ, at der foreligger en overtrædelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 eller artikel 86, kan den ved en beslutning pålægge de deltagende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder at bringe de konstaterede overtrædelser til ophør.

2. Berettigede til at fremsætte en sådan begæring er:

a) medlemsstater,

b) fysiske eller juridiske personer, som kan godtgøre en berettiget interesse.

3. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne forordning kan Kommissionen, inden den træffer beslutning i henhold til stk. 1, rette henstillinger til de deltagende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder med henblik på at bringe overtrædelsen til ophør.

Artikel 4

Anmeldelse af nye aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis

1. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af den i traktatens artikel 85, stk. (1), omhandlede art, som kommer i stand efter denne forordnings ikrafttræden, og med hensyn til hvilke deltagerne agter at påberåbe sig bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (3), skal anmeldes til Kommissionen. Så længe de ikke er anmeldt, kan der ikke afgives nogen erklæring i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3).

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, såfremt

1) der heri kun deltager virksomheder fra én medlemsstat, og de pågældende aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis ikke vedrører indførsel eller udførsel mellem medlemsstater;

2) der heri kun deltager to virksomheder, og de pågældende aftaler alene

   a) begrænser den ene aftaledeltagers frihed til selv at fastsætte priser eller forretningsbetingelser ved videresalg af varer, som han erhverver hos den anden aftaledeltager eller

   b) pålægger erhververen eller brugeren af industriel ejendomsret – navnlig af patent–, brugsmønster–, mønster– eller varemærkerettigheder – eller den berettigede part i aftaler om overdragelse af eller koncession på fremstillingsmetoder eller viden om brugen og anvendelsen af fabrikationstekniske fremgangsmåder, begrænsninger med hensyn til udøvelsen af disse rettigheder;

3) De alene vedrører:

   a) udvikling eller ensartet anvendelse af normer og typer,

   b) fælles forskning med henblik på tekniske forbedringer, såfremt resultatet er tilgængeligt for alle deltagere og kan udnyttes af hver af dem.

Sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis kan anmeldes til Kommissionen.

Artikel 5

Anmeldelse af bestående aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis

1. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis af den i traktatens artikel 85, stk. (1), omhandlede art, som består ved denne forordnings ikrafttræden, og med hensyn til hvilke deltagerne agter at påberåbe sig bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (3), skal inden 1. august 1962 anmeldes til Kommissionen.

2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt de pågældende aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis hører til de i artikel 4, stk. 2, nævnte kategorier; disse kan anmeldes til Kommissionen.

Artikel 6

Beslutninger i henhold til artikel 85, stk. (3)

1. Når Kommissionen træffer en beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3), skal den deri angive det tidspunkt, fra hvilket beslutningen skal have virkning. Dette tidspunkt kan ikke ligge forud for anmeldelsesdagen.

2. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., finder ikke anvendelse på de i artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, nævnte aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, heller ikke på sådanne, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og som er anmeldt inden udløbet af den i denne sidste bestemmelse fastsatte frist.

Artikel 7

Særlige bestemmelser om bestående aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis

1. Såfremt aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som består ved denne forordnings ikrafttræden og anmeldes inden 1. august 1962, ikke opfylder betingelserne i traktatens artikel 85, stk. (3), og de deltagende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder enten bringer dem til ophør eller ændrer dem, således at de ikke længere falder ind under forbudet i traktatens artikel 85, stk. (1), eller således at de opfylder betingelserne i traktatens artikel 85, stk. (3), gælder forbudet i traktatens artikel 85, stk. (1), kun i det tidsrum, Kommissionen fastsætter. En af Kommissionen i medfør af 1. pkt. truffet beslutning kan ikke gøres gældende over for virksomheder og sammenslutninger af virksomheder, som ikke udtrykkeligt har givet deres samtykke til anmeldelsen.

2. Bestemmelserne i stk. 1 er anvendelige på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som består ved denne forordnings ikrafttræden, og som hører til de i artikel 4, stk. 2, nævnte kategorier, hvis de er anmeldt inden 1. januar 1964.

Artikel 8

Gyldighedstiden for og tilbagekaldelse af beslutninger i henhold til artikel 85, stk. (3)

1. En beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3), skal træffes for et bestemt tidsrum; der kan knyttes betingelser og påbud til en sådan beslutning.

2. Beslutningen kan efter begæring fornyes, såfremt betingelserne i traktatens artikel 85, stk. (3), stadig er opfyldt.

3. Kommissionen kan tilbagekalde eller ændre beslutningen eller forbyde deltagerne bestemte handlinger,

a) såfremt de faktiske forhold har ændret sig på et for beslutningen væsentligt punkt,

b) såfremt deltagerne handler i strid med et til beslutningen knyttet påbud,

c) såfremt beslutningen hviler på urigtige oplysninger eller er fremkaldt ved svig,

d) såfremt deltagerne misbruger den ved beslutningen opnåede fritagelse fra bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (1).

I de under litra b), c) og d) nævnte tilfælde kan beslutningen også tilbagekaldes med tilbagevirkende kraft.

Artikel 9

Kompetence

1. Med forbehold af Domstolens adgang til prøvelse af beslutningerne er det alene Kommissionen, som har beføjelse til i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3), at erklære bestemmelserne i artikel 85, stk. (1), uanvendelige.

2. Kommissionen kan bringe bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (1), og artikel 86 i anvendelse, selv om de i artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, fastsatte tidsfrister for anmeldelsen endnu ikke er udløbet.

3. Så længe Kommissionen ikke har indledt nogen procedure i medfør af artiklerne 2, 3 eller 6, forbliver medlemsstaternes myndigheder kompetente til i henhold til traktatens artikel 88 at bringe bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (1), og artikel 86, i anvendelse, selv om de i artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, fastsatte tidsfrister for anmeldelsen endnu ikke er udløbet.

Artikel 10

Forbindelse med medlemsstaternes myndigheder

1. Kommissionen fremsender omgående til medlemsstaternes kompetente myndigheder afskrift af begæringer og anmeldelser samt af de vigtigste dokumenter, som indsendes til Kommissionen med henblik på konstatering af overtrædelser af bestemmelserne i traktatens artikel 85 eller artikel 86, udstedelse af negativattest eller afgivelse af en beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3).

2. Kommissionen gennemfører den i stk. 1 nævnte procedure i snæver og vedvarende forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder; disse har ret til at fremsætte deres bemærkninger til proceduren.

3. Et rådgivende Udvalg for kartel- og monopolspørgsmål skal høres, inden der træffes nogen beslutning efter en procedure som omhandlet i stk. 1, og inden der træffes nogen beslutning vedrørende fornyelse, ændring eller tilbagekaldelse af en beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3).

4. Det rådgivende Udvalg er sammensat af embedsmænd, som er kompetente i kartel- og monopolspørgsmål. Hver medlemsstat udpeger som sin repræsentant en embedsmand, som i tilfælde af forfald kan erstattes af en anden embedsmand.

5. Høring finder sted i et fælles møde, som Kommissionen indkalder til; dette møde afholdes tidligst fjorten dage efter indkaldelsens fremsendelse. Indkaldelsen skal for hver enkelt sag, der behandles, ledsages af en sagsfremstilling med angivelse af de vigtigste dokumenter samt af et foreløbigt forslag til beslutning.

6. Det rådgivende Udvalg kan afgive udtalelse, selv om nogle af Udvalgets medlemmer eller deres stedfortrædere

ikke er til stede. Resultatet af høringen skal udformes skriftligt og vedlægges forslaget til beslutning. Det offentliggøres ikke.

Artikel 11

Begæring om oplysninger

1. Til løsning af de opgaver, som ved traktatens artikel 89 og de i medfør af traktatens artikel 87 givne regler er overladt Kommissionen, kan denne indhente alle fornødne oplysninger fra medlemsstaternes regeringer og kompetente myndigheder samt fra virksomheder og sammenslutninger af virksomheder.

2. Fremsætter Kommissionen over for virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder en begæring om oplysninger, oversender den samtidig hermed en genpart af denne begæring til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder har sit hjemsted.

3. I begæringen skal Kommissionen angive retsgrundlaget for og formålet med begæringen samt de i artikel 15, stk. 1, litra b), i denne forordning fastsatte sanktioner for afgivelse af urigtige oplysninger.

4. Pligten til at afgive oplysninger påhviler virksomhedernes indehavere eller disses repræsentanter, og for så vidt angår juridiske personer, selskaber eller foreninger uden status som juridisk person de personer, der ifølge lov eller vedtægt er bemyndiget til at repræsentere dem.

5. Såfremt en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder inden udløbet af en af Kommissionen fastsat frist ikke eller ikke udtømmende meddeler de krævede oplysninger, fremsætter Kommissionen krav om oplysningerne i form af en beslutning. Denne skal angive, hvilke oplysninger der kræves, fastsætte en passende frist til deres afgivelse og indeholde en henvisning til de i artikel 15, stk. 1, litra b), og artikel 16, stk. 1, litra c), fastsatte sanktioner såvel som til adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

6. Samtidig oversender Kommissionen en genpart af beslutningen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder har sit hjemsted.

Artikel 12

Undersøgelse af erhvervssektorer

1. Hvis udviklingen i samhandelen mellem medlemsstaterne, prisbevægelser, manglende priselasticitet eller andre forhold inden for en erhvervssektor giver grund til at antage, at konkurrencen inden for fællesmarkedet i den pågældende erhvervssektor er begrænset eller fordrejet, kan Kommissionen beslutte at iværksætte en generel undersøgelse af denne erhvervssektor og herunder af virksomhederne i den pågældende erhvervssektor kræve de oplysninger, som er fornødne til anvendelse af de i traktatens artikler 85 og 86 nedlagte principper samt til løsning af de opgaver, der er overladt Kommissionen.

2. Navnlig kan Kommissionen af alle virksomheder og grupper af virksomheder i den pågældende erhvervssektor kræve oplysninger om samtlige de aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, som i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, er undtaget fra anmeldelsespligten.

3. Når Kommissionen iværksætter en undersøgelse som omhandlet i stk. 2, kræver den tillige af de virksomheder og grupper af virksomheder, hvis størrelse giver anledning til at antage, at de indtager en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, angivelse af alle sådanne faktorer vedrørende virksomhedernes struktur og handlemåde, som er nødvendige for at foretage en bedømmelse af forholdene med henblik på bestemmelserne i traktatens artikel 86.

4. Bestemmelserne i artikel 10, stk. 3-6, og i artiklerne 11, 13 og 14 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 13

Kontrolundersøgelser gennem medlemsstaternes myndigheder

1. På Kommissionens begæring foretager medlemsstaternes kompetente myndigheder de kontrolundersøgelser, som Kommissionen i henhold til artikel 14, stk. 1, anser for formålstjenlige, eller som den har påbudt ved en beslutning i henhold til artikel 14, stk. 3. De repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, som har fået til opgave at gennemføre kontrolundersøgelsen, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages. Fuldmagten skal indeholde en angivelse af kontrolundersøgelsens genstand og formål.

2. Repræsentanter for Kommissionen kan efter dennes anmodning eller efter anmodning fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område undersøgelsen skal foretages, bistå denne myndigheds repræsentanter ved løsning af deres opgaver.

Artikel 14

Kommissionens beføjelser til at foretage kontrolundersøgelser

1. Til løsning af de opgaver, som ved traktatens artikel 89 og ved de i medfør af traktatens artikel 87 fastsatte regler er henlagt til Kommissionen, kan denne foretage alle nødvendige kontrolundersøgelser hos virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

I dette øjemed har Kommissionens befuldmægtigede repræsentanter, følgende beføjelser:

a) at kontrollere bøger og andre forretningspapirer;

b) at tage afskrifter eller ekstraudskrifter af bøger og forretningspapirer;

c) at kræve mundtlige forklaringer på stedet;

d) at få adgang til virksomhedernes samtlige lokaler, grunde og transportmidler.

2. Repræsentanter, som af Kommissionen har fået fuldmagt til at foretage kontrolundersøgelsen, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der indeholder oplysning om kontrolundersøgelsens genstand og formål samt om de i artikel 15, stk. 1, litra c), i denne forordning fastsatte sanktioner, der finder anvendelse, såfremt de forlangte bøger eller forretningspapirer ikke fremlægges i deres helhed. Kommissionen skal med passende varsel give den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages, underretning om undersøgelsesbeslutningen og om de befuldmægtigede personers identitet.

3. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har pligt til at underkaste sig de kontrolundersøgelser, hvorom Kommissionen har truffet beslutning. I beslutningen angives kontrolundersøgelsens genstand og formål, fastsættes tidspunktet for dens begyndelse og gives oplysning om de i artikel 15, stk. 1, litra c), og artikel 16, stk. 1, litra d), fastsatte sanktioner samt om adgangen til at indbringe klage over beslutningen for Domstolen.

4. Kommissionen træffer de i stk. 3 omhandlede beslutninger efter at have indhentet udtalelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område kontrolundersøgelsen skal foretages.

5. Repræsentanter for den kompetente myndighed i den medlemsstat, inden for hvis område undersøgelsen skal foretages, kan efter vedkommende myndigheds eller Kommissionens anmodning bistå Kommissionens repræsentanter ved løsningen af disses opgaver.

6. Modsætter en virksomhed sig en i henhold til denne artikel påbudt kontrolundersøgelse, yder vedkommende medlemsstat de af Kommissionen bemyndigede repræsentanter den fornødne støtte til løsning af deres opgaver. Medlemsstaterne træffer, efter at have rådført sig med Kommissionen, inden 1. oktober 1962 de til dette formål fornødne forholdsregler.

Artikel 15

Bøder

1. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på 100 til 5.000 regningsenheder, såfremt de forsætligt eller uagtsomt:

a) fremsætter urigtige eller forvanskede oplysninger i en begæring i henhold til artikel 2 eller en anmeldelse i henhold til artiklerne 4 og 5,

b) i et svar på en begæring i henhold til artikel 11, stk. 3 eller stk. 5, eller artikel 12 giver en oplysning, der er urigtig, eller ikke afgiver en oplysning inden udløbet af den frist, som er fastsat ved beslutning truffet i henhold til artikel 11, stk. 5,

c) under en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 13 eller artikel 14 kun ufuldstændigt fremlægger de forlangte bøger eller øvrige forretningspapirer eller nægter at underkaste sig en kontrolundersøgelse, der er påbudt ved beslutning i henhold til artikel 14, stk. 3.

2. Ved beslutning kan Kommissionen pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på mindst 1.000 og højst 1.000.000 regningsenheder, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10% af omsætningen i det sidste regnskabsår i hver af de virksomheder, som har medvirket ved overtrædelsen, såfremt de forsætligt eller uagtsomt:

a) overtræder bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (1), eller artikel 86, eller

b) handler i strid med et påbud meddelt i henhold til artikel 8, stk. 1.

Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.

3. Bestemmelserne i artikel 10, stk. 3–6, anvendes.

4. Beslutninger, der træffes i henhold til stk. 1 og 2, er ikke sanktioner i strafferetlig forstand.

5. De bøder, som er omhandlet i stk. 2, litra a), kan ikke pålægges for handlinger,

a) som foretages efter, at anmeldelse er sket til Kommissionen, og inden denne træffer beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3), for så vidt de ligger inden for grænserne for den i anmeldelsen beskrevne erhvervsudøvelse,

b) som er foretaget før anmeldelsen inden for rammerne af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som består ved denne forordnings ikrafttræden, forudsat at sådan anmeldelse er sket inden for de i artikel 5, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, fastsatte frister.

6. Bestemmelserne i stk. 5 finder ikke anvendelse, så snart Kommissionen har meddelt de pågældende virksomheder, at den efter en foreløbig undersøgelse er af den opfattelse, at betingelserne for anvendelse af traktatens artikel 85, stk. (1), er til stede, og at der ikke findes grundlag for anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. (3).

Artikel 16

Tvangsbøder

1. Kommissionen kan ved beslutning pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder

på 50 til 1.000 regningsenheder daglig fra det i beslutningen fastsatte tidspunkt, for at tvinge dem til

a) i overensstemmelse med en af Kommissionen i medfør af artikel 3 truffet beslutning at bringe en overtrædelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 eller 86 til ophør,

b) at ophøre med en handling, som er forbudt i henhold til artikel 8, stk. 3,

c) at afgive udtømmende og rigtige oplysninger, som er afkrævet dem ved beslutning truffet af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5,

d) at underkaste sig en kontrolundersøgelse, som Kommissionen har påbudt ved beslutning truffet i medfør af artikel 14, stk. 3.

2. Når virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har efterkommet den forpligtelse, til hvis opfyldelse tvangsbøden er blevet fastsat, kan Kommissionen fastsætte tvangsbødens endelige størrelse til et mindre beløb end det, den oprindelige beslutning ville føre til.

3. Bestemmelserne i artikel 10, stk. 3-6, anvendes.

Artikel 17

Prøvelse ved Domstolen

Ved klager over beslutninger, hvorved Kommissionen har fastsat en bøde eller en tvangsbøde, har Domstolen i overensstemmelse med bestemmelsen i traktatens artikel 172 fuld prøvelsesret; den kan ophæve, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

Artikel 18

Regningsenhed

Ved anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 15–17 gælder den regningsenhed, som er fastsat for opstillingen af Fællesskabets budget i medfør af bestemmelserne i traktatens artikler 207 og 209.

Artikel 19

Udtalelser fra interesserede parter og tredjemand

1. Forinden der træffes beslutning i henhold til artiklerne 2, 3, 6, 7, 8, 15 og 16, skal Kommissionen give de deltagende virksomheder og sammenslutninger af virksomheder lejlighed til at udtale sig vedrørende de af Kommissionen fremførte klagepunkter.

2. I den udstrækning, Kommissionen eller medlemsstaternes kompetente myndigheder anser det for påkrævet, kan der også indhentes udtalelser fra andre fysiske eller juridiske personer. I tilfælde af, at fysiske eller juridiske personer fremsætter anmodning om at måtte udtale sig i sagen, skal en sådan anmodning imødekommes, hvis de pågældende godtgør at have tilstrækkelig interesse heri.

3. Når Kommissionen påtænker at udstede en negativattest i henhold til artikel 2 eller at træffe en beslutning i henhold til traktatens artikel 85, stk. (3), offentliggør den begæringens eller anmeldelsens indhold i hovedtræk tillige med en opfordring til enhver interesseret tredjemand om at fremkomme med bemærkninger hertil inden en bestemt frist, der fastsættes til mindst en måned. Ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 20

Tavshedspligt

1. De oplysninger, som er indhentet i medfør af bestemmelserne i artiklerne 11, 12, 13 eller 14, må kun bruges til det med undersøgelsen eller kontrollen tilsigtede formål.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 19 og 21 er Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte forpligtede til ikke at give oplysninger om forhold, som de i medfør af denne forordning får kendskab til, og som ifølge deres natur er undergivet tavshedspligt.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af oversigter eller redegørelser, som ikke indeholder oplysning om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 21

Offentliggørelse af beslutninger

1. Kommissionen offentliggør de beslutninger, som er truffet i medfør af artiklerne 2, 3, 6, 7 og 8.

2. Offentliggørelsen sker med angivelse af de interesserede parter og beslutningens væsentligste indhold; ved offentliggørelsen skal der tages hensyn til virksomhedernes berettigede interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 22

Særlige bestemmelser

1. Kommissionen forelægger Rådet forslag med henblik på, at visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, underkastes den i artiklerne 4 og 5 fastsatte anmeldelsespligt.

2. Inden et år efter denne forordnings ikrafttræden undersøger Rådet på forslag af Kommissionen, hvilke særlige undtagelsesbestemmelser fra reglerne i denne forordning der vil kunne træffes for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2.

Artikel 23

Overgangsordning for afgørelser, som er truffet af medlemsstaternes myndigheder

1. Aftaler, vedtagelser og samordnet praksis som omhandlet i traktatens artikel 85, stk. (1), på hvilke en medlemsstats kompetente myndighed inden denne forordnings ikrafttræden i medfør af artikel 85, stk. (3), har erklæret bestemmelserne i artikel 85, stk. (1), uanvendelige, er ikke omfattet af den i artikel 5 foreskrevne anmeldelsespligt. Den afgørelse, som er truffet af en medlemsstats kompetente myndighed, har gyldighed som en beslutning, som nævnt i artikel 6; dens gyldighed ophører senest på det tidspunkt, som den har fastsat, og under alle omstændigheder tre år efter denne forordnings ikrafttræden. Bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, finder anvendelse.

2. Beslutning vedrørende ansøgninger om fornyelse af de i stk. 1 omhandlede beslutninger træffes af Kommissionen i medfør af artikel 8, stk. 2.

Artikel 24

Gennemførelsesbestemmelser

Kommissionen er bemyndiget til at fastsætte gennemførelsesbestemmelser om form, indhold og andre enkeltheder i forbindelse med begæringer i henhold til artiklerne 2 og 3, anmeldelser i henhold til artiklerne 4 og 5, samt udtalelser fra interesserede parter og tredjemand i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. februar 1962.

På Rådets vegne
M. COUVE DE MURVILLE
Formand